

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memoræ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Domus Æternitatis Damnatae

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

25. Pœna damni, damnatae æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50700](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50700)

derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus. Psal. 21. Usque in senectam & senium, Deus, ne derelinquas me. Psal. 70. 18.

CONSIDERATIO XXV.

Pœna damni, damnatæ æternitatis.

Mittite eum in tenebras. Matth. c. 22.

12. Septembris.

I. **C**onsidera in specu tartareo duplices reperiri tenebras: scilicet *exteriores*, quæ locum obscurant, de quibus egimus consideratione quintâ. Et *interiores*, quæ obscurant animam; oriunturque ex defectu luminis gloriæ, & visionis beatificæ; ac nuncupantur *pœna damni*, quæ sanè est pœna super omnem pœnam: damnum super omne damnum, nullo humano intellectu perceptibile. Ut tamen aliquâ ratione, pœnam hanc intelligamus. 1. *Causam* ejus, 2. *Naturam* ejus, seu quæ illa sit, indagabimus.

II. *Causa* pœnam hanc exigens, est peccatum lethale: in quo duplex reperitur

260 *Domus aeternitatis. Consideratio*
ritur malitia : una est tergum obvertere
bono increato : altera est vultum conver-
tere ad bonum creatum ; in eo finem ac-
quietem suam collocando. Utramque
malitiam hanc clarè ob oculos ponit
Propheta Jeremias c. 2. 13. inquit :
Duo mala fecit populus meus , ait Domi-
nus ; me dereliquerunt fontem aqua viva
[en aversionem à Deo] *& foderunt sibi*
cisternas dissipatas (en conversionem ad
creaturas) quae continere non valent a-
guas. Utraque autem est summa malitia,
ingratitude maxima , & ordinis pertur-
batio detestanda.

III. Ac proinde æquitas & justitia
divina requirit, ut redigatur in ordinem,
quod culpa perturbaverat : huic verò
ordinis perturbationi, Deus medetur in
inferno ; ubi conversionem ad creatu-
ras, punit operâ creaturarum , ignis, fœ-
toris, dæmonum. Aversionem autem à
Deo punit, privando ipso Deo , per pœ-
nam damni ; cumque aversio hominis à
Deo , sit injuria quodammodo infinita,
illata Creatori infinitæ Majestatis : pœna
quoque creaturæ perduellis jure merito,
est infinita atque æterna. *Af.*

Affectus laudis.

L Audo Domine, approbo, revereor & adoro, justitiam, æquitatemque tuam rectissimam. *Justus es Domine & rectum judicium tuum.* Psal. 118. 117. Justè enim avertis faciem tuam ab eo; qui priùs faciem suam avertit à te: justè despicias & conculcas eum, qui antè despexit & conculcavit te: justè per creaturas punis eum, qui à te, ad creaturas convertit se: justè, qui deseruit te, est, eritque absque te: justè, qui finem ultimum fugit, ad eum non pervenit; justè, qui ad convivium ire noluit, ex eo non comedit: justè, qui à Deo recedit, ab illo recedit Deus: *sed & vae eis cum recessero ab eis.* Oseæ c. 9. Justè, qui creaturæ se tradit, cum ea damnium sentit; justè, qui spinas amplectitur, ab iisdem pungitur; justè, qui crudeli Domino servire voluit, ejus tyrannidem experitur. Justè enim, per quæ quis peccat, per eadem & punitur. *Justitia tua, justitia in æternum.* Psal. 118. 142.

13. Sep-

13. *Septembris.*

I. **P**Erpensâ causâ, expendamus naturam pœnae damni. Quid est pœna damni? Est privatio luminis gloriæ, quod intellectum ad Deum, facie ad faciem videndum, roborat. Est privatio visionis beatificæ, quæ visio fontem omnium bonorum cælestium propinat. Est jactura summi, infinitique boni, quod Deum O. M. pro omni ævo amittit. Est amissio omnium gaudiorum & oblectamentorum, quæ ex Dei possessione sperari poterant. Est ipsa damnationis æternæ essentia: teste S. Thoma opusc. 2. c. 147. *Damnatio, inquit, ultima consistit in hoc, quod intellectus hominis, totaliter divino lumine privetur, & affectus à divina bonitate obstinatè avertatur.*

II. Quid ulterius est pœna damni? Est nunquam admitti, ad intuendum vultum amabilissimum divinæ Majestatis, optimi parentis, summiq; benefactoris. Est nunquam clarè & intuitivè videre ejus potentiam, sapientiam, bonitatem, pulchritudinem, cæterasque perfectiones

fectiones ejus, prorsus admirabiles. Est nunquam videre sanctissimam Trinitatem, Patrem ingenitum, Filium unigenitum, Spiritum sanctum paracletum; eorumque processiones ac notiones stupendas. O qualis jactura!

III. Denique *pœna damni* est, nunquam cernere amœnissimam faciem Jesu Christi Redemptoris nostri. In extremo judicii die reprobi semel aspicient faciem ejus iracundam ac terribilem; at amœnam, blandamque nunquam videbunt in æternum. Privari visione beatâ, est etiam nunquam videre pretiosissimam Dei Matrem Mariam: nunquam videre Sanctos Angelos & Archangelos: nunquam videre Patriarchas & Prophetas, Apostolos & Martyres, Confessores & Virgines: nunquam videre cælestem Hierosolymam, Paradisum voluptatis, desideratissimam patriam; sed ab ea instar hostis aut canis expelli.

Obtestatio.

O Domine Deus meus! Deus principium, Deus medium, Deus finis
 Pars III. M meus;

264 *Domus aeternitatis. Consideratio*
meus ; Deus temporis mei conditor,
Deus aeternitatis meae largitor, unicum
beatitudinis meae gaudium & centrum:
obsecro te, per viscera misericordiae tuae,
ne projicias me à facie tua : à bonitate &
misericordia tua : à sapientia & pul-
chritudine tua : ab unitate & Trinitate
tua, omnis boni scaturigine. O Salvator
mi ! obsecro & obtestor te, per sacro-
sancta vulnera tua : *Ne projicias me à fa-
cie tua* ; in quam desiderant Angeli pro-
spicere : neque à Matre tua, neque à San-
ctorum tuorum amabili Societate, cae-
lestique patria. Malo mori millies, quam
parentis optimi aspectu aeternum priva-
ri. *Quoniam apud te, Domine, est fons vitae,
& in lumine tuo videbimus lumen.* Psal.
3. v. aeternumque salvi ac beati erimus,

14. Septembris.

I. EX vultus divini aversione, ac vi-
sionis beatificae privatione, se-
quuntur damna alia longè gravissima.
Neque enim poena damni tantum est,
nunquam videre Deum ; sed quod ex eo
sequitur, est etiam, nunquam possidere
Deum.

Deum, sed illo semper carere: est nunquam amare Deum, sed semper illum odisse: est nunquam de Deo gaudere, sed semper de eo tritari ac dolere: est nunquam in ultimo fine suo quiescere, sed inquietudine perpetuâ agitari: est nunquam Deum laudare & glorificare, sed eum semper maledicere & blasphemare. Denique est, nunquam ad Deum centrum cordis sui, ad primum principium & ultimum finem suum pervenire, sed semper ab illo exulare, ejici, expelli. O pœna super omnem pœnam!

II. Cogita si Absalon, brevi tempore, à Davidis parentis optimi aspectu, alloquioque exclusus: *Faciem meam non videat.* 2. Regum. c. 14. id tantopere apprehenderit, tantaque impatientiâ ac dolore tulerit; ut dixerit: *Obsecro ut videam faciem Regis: quod si memor est iniquitatis meae, interficiat me.* l.c. Quid erit à facie Dei excludi in æternum? Si Filius Principis, è longinqua peregrinatione Domum redux, ob delictum aliquod, loco paterni amplexûs, à conspectu Parentis exclusus, compingatur in carcerem? O

266 *Domus aternitatis. Consideratio*
quis dolor! Si primus Regius minister,
ob facinus aliquod commissum, jubea-
tur probrosè ex aula faceffere, & extur-
betur in exilium perpetuum; O quæ con-
fusio, quis mœror! Idem accidit homini
ad conspectum Dei à morte anhelanti,
dum è regno cœlesti proscribitur, dum
præcipitatur in carcerem avernalem, &
ad faciem Dei, parentis optimi, in æter-
num non admittitur.

III. O quid est avelli à Deo amanti-
simo, in perpetuum! quàm amara fuit
avulsio Davidis & Jonathæ, qui cum
supremum vale sibi dicerent: *osculantes*
se alterutrum, fleverunt pariter; David au-
tem amplius. 1. Reg. c. 10. Quanto dolo-
re avulsus est Patriarcha Jacob à Filio
suo Beniamino, quàm mœstè lamentatus
est: *Benjamin auferis: si quid ei adversus*
acciderit in terra, ad quam pergitis, deducetis
canos meos ad inferos. Quanto mœ-
rore tulit Anna Mater discessum Tobie
Filii sui in Rages: *cumq; profecti essent,*
cepit Mater ejus flere; & dicere: baculum
senectutis nostræ tulistis. Tob. c. 5. 23. Si
tam amara, tam luctuosa est separatio ad

tempus Matris & Filii, Jacob & Benjamin, amicorum intimorum Davidis & Jonathæ? Qualis luctus, mœror, dolor erit, avelli à Creatore suo, Redemptore suo, summo bono suo, Patre suo, amico suo amantissimo, atque ab eo separari in æternum?

Suspiria.

O Domine! cùm veneris judicare, noli me condemnare, & beatâ tuâ visione privare! *Nosse te consummata justitia est.* Sap. c. 15. 3. Noverim me, noverim te; ut in æternum noverim & videam te. Oderim me, amem te; ut in æternum diligam te: amittam me, ut inveniam te; teneam te, possideam te, sine amissione. Inquietam me, ut quiescam in te, cum omnimoda desideriorum meorum expletionem. Vituperem me, ut laudem & glorificem te, totâ æternitate. Siquidem *Beati, qui habitant in Domo tua Domine [& vident faciem tuam] in sæcula sæculorum laudabunt te.* Psal. 83. 5. Ex adverso: maledicti, qui proscripti, exclusi que sunt à domo tua, & projecti à facie tua, in sæcula sæculorum maledicent te.

M 3

CON-